Я міг би теж в добірні рими
Поодягать свої пісні,
Щоб зручно їм було з'являтись
В хороми й зали осяйні.

Але дарма — мої ідеї
Не легковажні юнаки,-
Їм, напахтившись, в рукавичках
У світ виходить не з руки.

Не чути свисту куль, і шаблі
У темнім небі блиск погас,
Та бій триває... Не гармати —
Ідеї борються в наш час.

І я стою на полі бою
З бійцями визнаними в ряд.
Мої пісні — в бою, і кожний
Рядок мій — бойовий солдат.

Обшарпані, а добрі хлопці,
Боротись вміють до кінця,-
Відвага, а не пишний одяг
Вкривають славою бійця.

Я не запитую, чи вірші
Мене мої переживуть.
Коли судилося їм впасти,
На полі бою хай впадуть.

Тоді священною ця книга,
Мов цвинтар, буде і тобі,
Бо в ній поховано героїв,
Що чесно впали в боротьбі.